

ארצות-הברית עדיין איננה מוכנה לספק דלק לישראל...
 ...אך לעומת זאת היא מוכנה להגיש תוכניות שיוסיפו
 שמוך על המדורה באיזור.
 * * *
 פקדי המדינה יתבעו להוסיף 2,5 שעות עבודה לשבוע...
 ...התוצאה תהיה הגברת פריזון העבודה של
 מחלקי ההת.
 * * *
 מנהל בתרי-משפט החלונן השבוע, כי בחי המשפט מאוכסנים באורוות,
 בעוד שהאוצר כונה לעצמו ארמונות...
 ...זהו כנראה תוצאה מהשקפתו של האוצר, כי רק
 חמור מסוגל לעסוק בצדק ולא בכסף.
 * * *
 יצחק רפאל עומד להוציא לאור ספר שיכלול את תולדותיהם של א"ף
 עסקנים ציוניים-דתיים...
 ...הרבה יותר מעניין היה, אילו כתב על אלף לילה
 ולילה של עסקן ציוני-דתי אחד.

השוליים הרבא

העריכת ילי ילי

מוזנים משתתפים. אחד הקוראים המשתתפים בעמוד זה יזכה סוף
 שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע הוא רב כריש' חיים

על עבודת הגבר מאת גידד שיד

פני שנים רבות, בארץ רחוקה רחוקה, היה ילד שלא אהב ביצים. מדוע?
 אה, מדוע, ככה. אולי מפני שארע לו פעם להיפגש עם ביצה לא כל כך
 מדיה, ומאז היתה עוברת בו סממרות לזכר ביצה. ואולי מפני שקרה מקרהו
 לחנות בחלבון של ביצה חיה, ונעורו בו אסוציאציות לא נעימות. מכל מקום, עם
 תובכי הביצים לא נמנה.

ובכל בוקר היתה אמו שמה לפניו ביצה, לפת שחרית.
 יום אחד אימץ הילד את לבו הקטן, ואמר: "אמא, אמא יקרה, אמא, אולי מותר
 לי לא לאכול ביצים?"

הילד לא אמר "אני-לא-רצה", כי היה מנומס, ואפילו אל אמו דיבר בנימוס.
 אמרה לו אמא: "אולי אתה מתחיל? אתה, בני, אכול תאכל את הביצה,
 כי היא מנינה מאד. אתה צריך לאכול ביצה?"

אמר הילד המנומס: "אבל, אמא, אמי היקרה, אני גם להביט על ביצה אין אני
 יכול. אמא, האין אני רשאי לאכול משהו אחר לפת שחרית, אפילו מה
 שמאכילים את חילי ישראל בשבתות? אבל לא ביצה?"

אברה אמו: "אל תהיה כפוי טובה, בני. אני משתדלת לתת לך מן המיטב. אמנם
 אין אנו עשירים, ויודעת אני גם כי אין התפריט בביתנו-פגזון פכבתי הפקחים של
 העירייה. אבל שהרי כמרומים כי מתאמצת אני להמיק את המרובה מן המעט שיש
 לנו. ואתה — אכול את הביצה!"

אמר הילד: "אמא, אמא —"
 אמרה האם: "הנשמעה כואת בימיכם? שמענו, ילד. אמך אשה עסוקה. רב טורח
 גם בלי שאצטרך לנהל אתך ויכוחים אידיאולוגיים על כל ענין מעוט. כשתגול
 ותשא אשה תוכל לצאת עליה ולהזמין לך מאכלים כעסמך האינדיה-דואלי. מה,
 בבית זה, אכול תאכל את אשר יושם לפניך. בנת?"

אכל הילד ביצה בכל בוקר.

יום אחד היה מבוגר, וברשות עצמו. והיה משכים בכל בוקר, כי היה בעל
 נפש. משכים היה ומתחיל את יומו בשיטה, והיה עושה בשיטה כה וכה, והנה
 סתאום היה עליו להחפזו, ובכן היה שולק ביצה ובלוע אותה בחפזון.

בכל בוקר.
 ואז מצא לו משרה אחרת, אף כי נחשב בעל נפש. שוב לא היה עליו להיחטו
 לעבודתו בבוקר בבוקר. ובכן היה מתחיל את יומו בשיטה, והיה יוצא בכל בוקר
 והולך למסעדה קטנה ונקיה שמעבר לצומת הרחובות, ושם היתה אשה שמנה,
 ישרה וטובת-לב מבשלת ומגישה ארוחות לאנשים עובדים אשר לא היו להם נשים
 ולא אבות לכשל להם את ארוחותיהם.

האירה האשה השמנה, הישרה וטובת-הלב פניה אל הצעיר המנומס, ושאלה אותו:
 "הביצה רכה או קשה ואולי ביציה? או חביתה?"

התנער הצעיר מן הסממרות שעברה בו, ואמר, בנימוס רב: "גברתי, אם לא
 אכפת לך, לא ביצה. אין אני מתובכי הביצים."

אמרה האשה השמנה, הישרה וטובת-הלב: "שמענו, אדון צעיר. רואה אני כך
 כי גודלת כהלכה, על ברכי אם אוהבת ונבונה. ואני אומרם עלי כי מספלת אני
 בלקוחותי כמו אמ. גם אתה יכול לראות כי ממלאת מקום אמך. ואני יודעת מה
 טוב לך. ולא ארשה לך לצאת לעמל יומך בלי פת שחרית הגונה בכרסך העדינה.
 יקעת בקיצור: אין אכין לך את הביצה?"

ובכן אכל הצעיר ביצה לפת שחרית, בכל בוקר.
 יום אחד נשא הצעיר אשה.

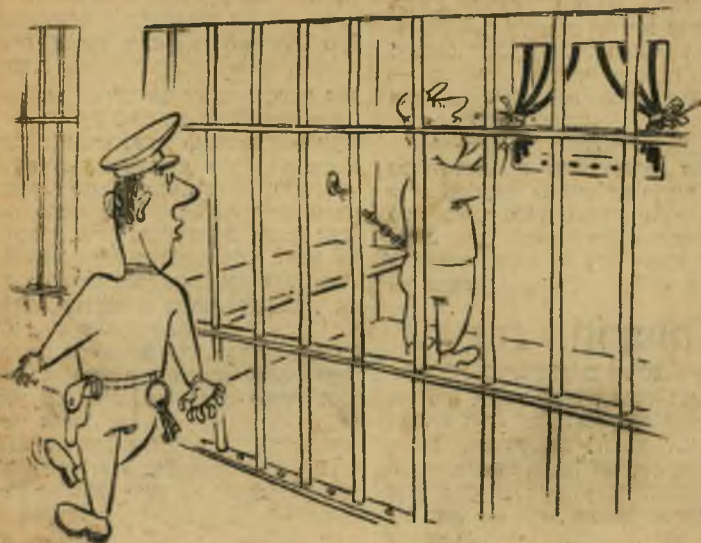
אשר חזר הווג מירח הדבש, ונכנסו לדירתם, אמר הבעל הצעיר לאשתו
 הצעירה: "ברכה, אני אוהב אותך. מותר לי לבקש ממך משהו?"

אמרה האשה הצעירה: "ודאי, אלוף נעורי. מה אתה חפץ, הבייבי?"

אמר הבעל הצעיר: "בובה, זה ככה. אני — אני לא כל כך מחבב ביצים. האם
 אכפת לך מאד אם לא תכניני לי ביצה לפת שחרית מחר?"

נתנה האשה הצעירה את עיניה כבעלה הצעיר, העלתה קמטים במצחה, ואמרה:
 "הבט הנה, חביבתי. אני מתחילה להבין כי אמך היתה נוהגת לפנק אותך, והרשתה
 לך להזמין אצלה ארוחות כאלו היתה מלצרית. אין אני יכולה, ואין אני רוצה, ואין
 אני מתכוונת לבשל ארוחות מיוחדות לכל אחד מבני המשפחה לפי הזמנות. אתה
 תאכל מה שאני מגישה לך, אני אינני אמך."

והיאש אוכל ביצה בכל בוקר, עד היום הזה.

בצדק

להישען? ירד סמוך בחזרה למטה, חיכה
 שישענו, זו האבטיח פרוצנט אחד —
 אמן! ...! עוד פרוצנט — אמן
 ואמן! ... הכניס סמוך את האצבע בעו
 החריץ — מתחלק, שם חתיכת מקל —
 מתחלק. מה עשה? הוציא מהכיס את
 האולר השני שהיה לו ברורבה, על כל
 צרה שלא תבוא. דגדג אתו החוצה את
 האילר הראשון. האללה! עכשיו יש עם
 מה לחתוך את הלב של האבטיח.
 במחנה גת-פ

האבטיח

השכם להרוג
 פעם, כשיצאו למסע, העמידו את
 חיימקה לשמור על המחלקה בלילה. ב-
 שעה שלוש, לערך, היה נדמה לחיימקה
 שמשוהו יז בין השיחים. חסך צמוד.
 כולם קמו בבהלה עצומה ותחילו להת-
 ארגן להגנה היקפית. כשהאיר הבוקר,
 ראו שלא היה כלום.
 הלכו כולם אל חיימקה ושאלו אותו:
 "דחילאק, מה התחלת סתאום לירות על
 השיחים?"
 השיב חיימקה: "אלא מה רצימתם ש-
 אחכה עד שהשיחים ירו עלי?"

שתי בקות אינטימיות

פרקי היוס בתניך
 כל ילד זוכר מאין ידוע שמדרכי היהודי היה שתקן כדורגל מצטיין לא פחות
 מחודורוב — סוף סוף הרי כתוב במגילת אסתר, ומדרכי עומד בשער. ברוח זו
 יש למצוא גם את התשובות לשאלות הבאות:
 (1) איוו גיבורה תניכית התנהגה בדיוק ההיפך מכל חלבן הגון בימינו?
 אילו אתונות עשו היסטוריה כשהלכו לאיבוד, איוו אתון עשתה היסטוריה
 כשלא הלכה בכלל, ואיוו חמור השתתף בקרב גדול לאתר מותו?
 (2) מנה חמישה אישים תניכיים ששמותיהם הפרטיים הפכו לבינוני גנאי בימינו?
 (3) איוו דמות תניכית היתה, לפי שמה, צרימת אשפה מוקפת מימם?
 (4) מי היה גם אבא וגם סבא לילדיו?
 (5) מי היה, לפי שמו, גם אב וגם אח?
 (6) מי היה, לפי שמו, אביו של אבא שלו?
 (7) מנה שני גיבורים תניכיים השייכים, לפי שמה, למשפחת המכרסמים.
 (8)

דן צור, קיבוץ מגן

בשתי סלויס

לנוזכרת עולם
 בספר האורחים של מנור-קתרינה, ל-
 רגלי הרמשה בחציהאי סיני, מצא ה-
 שבוע אחד מאחורני המבקרים בתוך
 ספר האורחים את הכתובת הבאה:
 "פייט בעיר, פייט במדבר,
 גם בקתרינה חסוף העיקר.
 על החתום: קבוצת צנחנים חופשיים."
בלי פוליטיקה
 מעשה בסנהל, שהחליט יום אחד כי
 בית-הספר צריך לבקר בכנסת. אבל לא
 חר קריאה בעיתון, שינה את דעתו והח-
 ליט שהכנסת צריכה לבקר בבית-הספר.
פרוטה לפרוטה
 עווי נכנס לקולנוע "אדיסון" בירוש-
 לים וראה את הפירסומת לטרט 20 אלף
 מיל מתחת לסיום.
 אמר: "אה, עכשיו אני מבין למה

פעות לסולם צודקת
 היא ניגש לסגן מפחד היחידה.
 (חרות)
 דורית גורדון, תליאביב
 כדי להטביר את הפיקוד לפחדן
 משנה.
 מנור קתרינה הקדשה. (העולם
 הזה)
 אליה שור, חיפה
 שנאמר: "לא תהיה קדשה מבנות
 ישראל!"
 צריכים להתרנז לעבודות הקיימות.
 (הבוקר)
 משה שיפמן, נתניה
 להיפן, אל תיקח הכל ללב.
 קרנות סיני הקשים ביותר (ידעות
 אחרונות)
 רודי פרלמן, רמת-גן
 הקרן הקיימת או קרן היסוד?